

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

Regvla LII. Non præstat imppedimentum, quod de jure non fortitur
effectum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

prehense vitium adserunt. Nam si acceptum ferature, qui sub condicione promisit, ita deum igitur aliquid acceptatio intelligitur, si obligationis conditio existet; quia si verbi nominatum acceptationis comprehendatur, nullius momenti facit actum. Non igitur nuda & ampliiter de omoibus actibus legitimis hoc Reg. accipienda est, sed quorum natura sive institutione repugnat dierum conditionis adjectio, ut in exemplis a Pompilio allatis: quibus ad eadem adoptionem, qua omissa est a Pompilio, & diei adjunctione, d. l. si tibi fuerit electio, postulatio conditionis adjectio viciantur, cap. 2, De suct. lib. 6.

Item matrimonii contractum, ubi ei condicione contra substantiam id est, pars si generatio aem prolixi vita veris, vel si adulterandam te tridderis, vel donec inuenio aliam diuitem, cap. fin. Ext. De cunctis appos. Neque absurdum est, haec Reg. nostram ita fuisse loquente ea, ad dictum Ponponii Regulari restringere: cum alibi, in cap. De servis op. puniat, apertissimis verbis dicas. S. Pont. Quia vero scientes leges, non dignantur facere Capones imitari, ita & sacraria statuta canonum Principis constitutionibus adjuvantur.

REGULA LI.

Semel Deo dicatum; non est ad usus humanos alterius transferendum.

Deo dicata dicuntur, aedes sacrae, altaria, coemeteria divino cultui vel religioni consecrata; quae & idcirco humano commercio exempta sunt, cap. 2, Decretum Ecclesie lib. 6, ac nullius in bonis esse dicuntur, § nullum cum §§. seqq. institut. De rerum divis. 2dè ut ne quidem ligata Ecclesia dirata vel collapsa, in usum laicorum transuersi possint, sed vel alteri Ecclesiae sive Monasterio applicanda, vel igne exurenda sunt, can. Ligna Deconsecrat. dist. 1, Contineatur &

hac regula nostra monasteria & hospitalia Episcopi auctoritatibus erecta, can. One semel 19, quas. 1, cap. Ad hac 4, Ext. de religios. domib. Item calices, patenæ, vestes, libri, aliisque instrumenta Ecclesiastica, can. Altari cum 4, seqq. de consecrat. distind. Et d. cap. ad hac cap. 1, Ext. De signorib. imo & pizdia, vineæ, & reliqua res Ecclesiæ; quae & Deo consecrata dicuntur, can. Nulli licet, can. Prædicta. xii. quas. 2.

REGULA LII.

Non præstat impedimentum, quod de jure non sortitur esse etum.

Exemplum require ex cap. 4, & cap. 5, Ext. de defunctis impub. ubi species talis refertur: Contracta sunt sponsalia à Cajo cum puella minore septenio, postea idem Causus consensit in matrimonium cum matre ejusdem pueræ: quae de re consultus S. Pontifex rescribit, «matrimonium hoc cum matre initum non impediti propriæ sponsalia præcedentia cum filia, cum sponsalia ipso jure, utpote à minore septenio contraria, non constituerint: ac proinde nullam publicæ honestatis iustitiam induixerint, ob quam alias inhibetur matrimonii contractus. Alterum exemplum juris civilis sit: Si quis post primum testamentum, alterum facere experit, sed mortaliitate preventus, aut quia ejus rei eam pœnituerit, id non perficit: non id est infirmans priores tabule; cum posteriores effectum non habuerint, § ex eo autem insit. Quib modi testam. infirm. Quæ ad illustrationem hujus Reg. sufficiant.

Perdit autem officium suum hac Regula in casibus, in quibus vel sola voluntas sufficit ad producendum effectum; veluti in legato, quod & ademptum, censetur prior legatarior, etiam posterior legatarius talis sit, in cuius persona legatum, constiterit non possit, l. Planibi 34, in princ. De leg. 1, Esi 20, Deadm. vel translat. vel si posteriori testamento, licet imperfecto, legatum revocatum fuerit, cum hac in re sola voluntas sufficiat, l. Ex parte 22, cod.

Nec in delictis hac regula obtinet; quæ licet effectu careant, id quod contra iura admittantur, juxta cap. Quia contra in eod. hoc tamen non aliter accipiendo mest, quam quod attinet ad delinquentis commodum, ne ipse ex delicto suo præmium vel impanitatem ferat; secus quod ipsius incommodum, quo plectitur vel multatur reus ob delictum suum.

Neque huic Regulæ obstat text. in cap. Unus

in princ. De sponsalib lib. 6. ubi ex sponsalibus invadis publica honestas oritur matrimonium subsequens impediens & contractum dicitur. Nam tamen si huiusmodi sponsalia ipso jure nulla sint, non tamen effectu tarentur, quoad opinionem vulgi, forte existimantur ea valida esse: ut merito & in his sponsalibus, publica honestatis tuendae & conservandae causa, receptum fuerit, ea non minus impedito esse justis nuptiis, quam si legitime contracta essent. Semper in coniunctionibus, inquit Modestinus, non solum quid licet, considerandum est, sed et quid honestum sit, l. 42. D. De ritu nupt. Verum cum hodie discessum sit ab hac sententia e unici per Concilium Tridentinum Sess 24 cap. 3. in decret. de reformat. matrim. non est quod longe infistamus.

REGULA LIII.

Cui licet quod est plus, licet utique quod est minus.

IN eamdem sententiam Ulpiani Regula est in l. Non debet 11. D. hoc codem ius. Pertinet vero ad ea, quae supra retulimus ad cap. Pliss semper.

REGULA LIV.

Qui prior est tempore, potior est jure.

Hec Regula latè se diffundit. Pertinet enim ad collationes beneficiorum Ecclesiasticorum; ut si cui beneficio collatio prior faciat, posteriori præferatur. cap. Et cui 7. & cap. Si postquam 13. & cap. Si tibi absenti 17. De trib lib 6. ad collegia; ut quo tempore quis in collegium receptus est, eo ordine considerat & sententiam dicat, cap. 1. Ext. De maior. & obed 1. l. D. de albo scrib. ad hypothecas & pignora; ut & in his semper ius causi potior sit, qui tempore antecessit, l. Prior d. Qui potior in pig. adeò licet is, qui prior est, generaliter hypothecam habeat omnium bonorum, posterior vero specialem unius rei; nihilominus ille & in hac re præferatur alteri, etiam si ex bonis aliis pecuniam suam redigere poshit, l. l. d. tit. & l. Sigeneraliter 6. C. sed Nec refert, posteriori creditori pignus traditum sit a debitore: adhuc enim potiores partes erunt prioris creditoris, l. Creditor 12. § fin. D. d. tit. cum res cum suo onere transierit ad posteriorem creditorem, cap. Ex literis circa fin. Ext. Depignorib l. Alienatio d. De contrah. empt. Horum omnium ratio est, quod ius quæsumum alteri in invito auferri non possit, l. Id quod nos sumus & l. Non debet alteri d. hoc nostro tit. Ubi vero nullum ius alteri quæsumum est, nihil impedit, posteriorem priori præferri in jure acquirendo; veluti in re duabus separatis vendita vel dona-

ta; si enim cui possessio prior tradita est, alteri licet in contrahendo priori, præfertur; propterea quod ex traditione posterior rei dominium jam nactus sit, l. Quoties 15. C. Dere vind Sic & creditor posterior, cui pignoris res obligata est, antefertur omnibus personalibus creditoribus etiam prioribus, propter ius in re sibi constitutum à debitore, l. Eos q. C. Qui potior in pig. d. l. Creditor §. si primus. Alter si nullum omnino res in pignus data esset; nam hac specie omnium creditorum æqualis esset conditio, ita quoddis, cui prior solutio facta est, rem recte reuinat, l. Privilegia 16. Deprivil cred. vide ibi interpp. quia vigilantibus iura succurrunt, non negligantibus, l. Si pupillus 14. circa fin. & l. Quia autem 6. § scientiam d. Quia infraud. cred. præterquam si unus rei plures cedentes missi sint in possessionem bonorum debitoris latitantis; nam nihil præjudicat horum diligentia cæteris creditoribus absentibus, quia si postea veniant, concurrant simul cum in possessionem missis, ex Justiniani constitutione, in l fin. C. De bonis auctor. iud possit. Singulariter quoque receptum est in pignore in instrumento publico contracto, ut hoc præferatur alteri privata manu conscripto; nisi privatim trium testium subscriptione munitum sit, vide in l. Scripturas 11. C. Qui potior in pig.

CCCC 3

REGULA